

A Veszprémi Járásbíróság *dr. Barbarics Tamás ügyvéd* (felperesi képviselő címe) által képviselt *I.rendű felperes neve* (I. r. felperes címe) *I. r., II.rendű felperes neve* (II. r. felperes címe) *II. r. felpereseknek* - *dr. Bősze Ferenc ügyvéd* (alperesi képviselő címe) által képviselt *I.rendű alperes neve* (I.rendű alperes címe) *I. r., II.rendű alperes neve* (II.rendű alperes címe) *II. r. alperesek* ellen *kölcsöntartozás megfizetése* iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t :

Az **alperesek egyetemlegesen kötelesek megfizetni** a felpereseknek **7.370.000,- Ft** tőkét és **254.000,- Ft** perköltséget, valamint a tőke 2013. szeptember 5-től járó kamatát.

A kamat mértéke 2013. II. félévében 4.25%, 2014. I. félévében 3%, ezt követően pedig az adott félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat.

Alperesek egyetemlegesen kötelesek megfizetni felhívásra a Magyar Állam javára **432.000,- Ft** perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Veszprém Törvényszékhez címzett, de a Veszprémi Járásbíróságnál 3 példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye.

A bíróság tájékoztatja a peres feleket:

- amennyiben a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére, vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték, vagy az Állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik,
- a fellebbezés csak az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel, vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos,
- a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul

tárgyalás tartását kérhetik, illetve közös kérelmük alapján a fellebbezést tárgyaláson kívüli bírálja el a másodfokú bíróság.

Indokolás:

A bíróság az alábbi tényállást állapította meg:

A felperesek testvérek. Az ő testvérük volt **egyéb érdekelt neve**, leánykori nevén **egyéb érdekelt lánykori neve**. **egyéb érdekelt neve** 2012. július 2. napján végintézkedés mellett elhalálozott **1. számú település neve-n**.

A hagyatéki eljárás során **közjegyző neve** közjegyző a hagyatékot **hagyatéki ügy száma**. szám alatti jogerős végzésében teljes hatállyal átadta a felperesek részére. A szóbeli végrendeletre tekintettel a közjegyző a hagyatéki tárgyalásra az örökhagyó törvényes örököseit is idézte, akik a végrendeletet érvényesnek elismerték. A végrendelet megtámadásra nem került. A hagyatéki eljárás eredményeként a teljes hagyaték felperesek részére átadásra került.

Az átadott hagyaték tárgyát képezte az örökhagyó I. r. alperessel szemben fennálló kölcsön 7.370.000,- Ft összegben. A hagyaték tehát szóbeli végrendelet elfogadása mellett került átadásra felperesek részére, az eljárásban a végrendeleti és a törvényes örökösök is úgy nyilatkoztak, hogy az örökhagyó szóbeli végrendeletét a hagyaték átadásának alapjául elfogadják. A hagyatéki eljárás során tanúként került meghallgatásra **1. számú tanú neve**, aki elmondta, hogy a néhai 7.370.000,- Ft kölcsönt adott a volt férje testvére lányának, I. r. alperesnek. Ennek feltétele az volt, hogy amikor az építkezésüket befejezik, akkor ők átköltöznek az új házba, a korábbi ingatlan eladásából pedig visszafizetik a kölcsönt.

Néhai **egyéb érdekelt neve** és férje életében mindennapos és pénzügyi ügyeket a feleség, **egyéb érdekelt neve** intézte.

A néhainak több bankszámlája volt, így volt egy **1. számú bank neve** által vezetett számla, amelyhez az I. r. felperesnek is volt hozzáférése. Erről került egyszer 2 millió Ft felvételre, amely a **1. számú intézmény neve** részére megfizetésre került.

A jelen per tárgyát képező ügylet keretében 2011 tavaszán a néhai **egyéb érdekelt neve** elhatározta, hogy kölcsön ad alpereseknek pénzt az általuk végzett **2. számú település neve**, **1. számú utca neve** u. házszám. szám alatti családi ház felújítása érdekében. 2011. március 19. napján I. r. alperes és a néhai együtt mentek be az **2. számú bank neve**. **2. számú település neve** fiókjába és ekkor 7.290.565,- Ft összegű átvezetés történt.

2012 májusában **2. számú tanú neve** megkérte I. r. felperes, hogy az ő testvérét, néhai **egyéb érdekelt neve-t** vigye el a tüdőgondozóba, mert ez az otthonban történő elhelyezéséhez szükséges és segítségre van ebben szüksége. Őt elhozták **3. számú település neve-be**, ott közölte a néhai **2. számú tanú neve-vel**, hogy van egy gondja, kölcsönadott pénzt és nem tudja, hogy mennyit kell az otthonba befizetni, a férjével, **1. számú tanú neve-vel**, mint ügyvéddel szeretne beszélni.

Egy elbirtoklási perben a néhai **egyéb érdekelt neve** ügyfele volt **1. számú tanú neve**-nak, aki akkor még ügyvédként praktizált. Az örökhagyó először 2012. május 29. napján kereste meg őt. Az volt a kérése, hogy végrendeelkezessen. Vázlatot készítettek a tulajdonában álló vagyontárgyokról és elmondta, hogy a távoli rokona, l. r. alperesnek tartozása áll fenn felé. Ez volt az előtte májusban kölcsönként 7.370.000,- Ft-os összeg. A beszélgetés során feljegyzés készült.

Az ügyvéd felvette a kapcsolatot **közjegyző neve** közjegyzővel. Az első alkalommal telefonon beszéltek és általánosságban kérdezett az ügyvéd a közjegyzőtől, miszerint a végrendeletben követelés szerepelhet-e. Második alkalommal időpontot egyeztettek, harmadik alkalommal pedig a néhai halálát jelentette be.

A végrendelet elkészítése közjegyző által úgy szokott történni, hogy az ügyféllel időpont egyeztetés történik, a közjegyző a helyszínre megy, az igazolványok beszerzése után visszamegy az irodájába, az okiratot elkészítik, a személyigazolvány érvényességét ellenőrzik, majd a kész okirat aláírása történik meg a helyszínen.

A néhai a pénzt megkísérelte visszakérni, ennek érdekében l. r. alpereshez ment, aki a pénz visszaadására nem volt hajlandó, mert ő azt ajándéknak tekintette.

2012. június 1-től a néhai a **1. számú intézmény neve**-ban tartózkodott. Alperesek, elsősorban az l. r. alperes ezt megelőzően is és az otthonban is gyakran látogatták őt, segítették, a megelőző időszakban bevásárlással, gyógyszerbeszerzésben, stb.

Az ajándékozást az alperesek az SZJA bevallásukban nem tüntették fel és a közterheket sem fizették be ez után.

A szóbeli végrendeletről és így a hagyatéki eljárás menetéről a törvényes örökösök, vér szerinti rokonok úgy szerezhettek tudomást, hogy a nyilatkozatok, melyek jegyzőkönyvbe foglalásra kerültek, megküldésre kerültek a részükre.

Felperesek keresetükben kérték egyetemlegesen kötelezni alpereseket összesen 7.350.000,- Ft összeg megfizetésére. Hivatkoztak arra, hogy a néhai ezen összeget kölcsönként adta az alperesek részére, akik azt nem fizették vissza. Így a hagyatékátadó végzés alapján ők alappal tartanak igényt erre.

Az alperesek a kereset teljesítését vitatták. Előadták, hogy ők ajándékba kapták ezen összeget, mivel a néhai férjének halálakor nem kapták meg az örökségből a részüket és így a néhai **egyéb érdekelt neve** juttatta nekik ezen összeget.

Az alperesek viszontkeresetet is előterjesztettek a szóbeli végrendelet érvénytelenségének megállapítása tárgyában, de ez elutasításra került. A bíróságnak arról nincsen tudomása, hogy ezzel kapcsolatban külön per

megindításra került-e, így a bíróság a szóbeli végrendeletet érvényesnek és hatályosnak tekintette.

A kereset alapos.

A bíróság jelen pert és a bizonyítást tehát az eredeti kereset körében folytatta le, tehát abban a körben folytatott bizonyítást, hogy a néhai által átadott összeg kölcsön vagy ajándék volt. Ezzel kapcsolatban a bíróság tájékoztatta feleket a bizonyítandó tényekről (3. jkv. 9. oldal). Így a felperes kötelessége volt annak bizonyítása, hogy kölcsönadás történt. Az alpereseknek ezzel kapcsolatban ellenbizonyítási lehetősége volt és nekik kellett bizonyítani, hogy ajándékozás történt.

A bíróság a tényállást a rendelkezésére álló iratok, valamint a meghallgatott tanúk vallomása alapján állapította meg.

A bíróság annak nem tulajdonított jelentőséget, hogy a néhai miért került otthonba, mert a korábbi, pénzáradáskori szándéokra ebből már következtetni nem lehet. Ugyancsak nem tulajdonított a bíróság jelentőséget annak, hogy a járókeretet ki és miért vitte be az otthonba. Ugyancsak nem vizsgálta a bíróság ebben a perben a szóbeli végrendelet tartalmát, a megtétele körülményeit, hiszen kereset erre sem volt.

A bíróság így a részletes és szerteágazó bizonyításnak csak a kölcsön, illetve ajándékozási szerződésre vonatkozó részét tekinti relevánsnak.

Ezen pénzáradást a bíróság kölcsönnek tekintette az alábbi bizonyítékok figyelembevételével:

A néhai halálával, valamint az ehhez kapcsolódó hagyatéki ügy száma. számú hagyatéki eljárás folyásával, illetve ennek eredményével, valamint az eljárás során tett nyilatkozattal kapcsolatban a bíróság a keresetlevélhez mellékelte iratokat vette figyelembe. Ezen közokiratok tartalmát a felek nem vitatták.

Ebben a körben került meghallgatásra az eljárás lefolytató, **közjegyző neve** közjegyző is (21. jkv.).

Az 1/F/3 alatti, 2013. február 1. napján tartott hagyatéki tárgyalás jegyzőkönyvében a 3. oldalon **1. számú tanú neve** tanú nyilatkozott, hogy „Van egy komoly összegű kintlevősége. Pontosan is megjelölte, hogy 7.370.000,- Ft-ról van szó, melyet a volt férje testvérének leánya részére adott kölcsön azzal a feltétellel, hogy ha I. r. **alperes neve-éék** az építkezésüket befejezik, akkor ők átköltöznek az új házba a korábbi pedig eladják és abból fizetik vissza a kölcsönt.”

Ugyanezen jegyzőkönyv 4. oldalán nyilatkozott tanúként **2. számú tanú neve**, aki a végrendelet elkészítésének szándékáról tudott nyilatkozni, de abban nem tudott

állást foglalni, hogy az ügylet ajándékozás vagy kölcsön volt.

Ezen nyilatkozatok tehát jegyzőkönyvbe foglalásra kerültek, majd megküldésre kerültek a törvényes örökösök részére is. Ezen túlmenően a bíróság rögzíti, hogy ezen jegyzőkönyvek közokiratok, ezen nyilatkozatok alapján hozta meg közjegyző a végleges hatályú hagyatékátadó végzést, amelyben szintén kölcsönként szerepel ez az ügylet.

Alperesek a 3. számú jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozatukban az ajándékozás tényét állították. Ezen nyilatkozatukat **1. számú tanú neve** tanú a 8. számú jegyzőkönyv 2. oldalától cáfolta. Ekkor már **2. számú tanú neve** a 6. oldalon úgy nyilatkozott, hogy „Amikor ott voltunk az otthonban, ott is felsorolta a néhai a vagyontárgyakat, mondta ezt a kintlevőséget is és azt is, hogy az a **I. r. alperes neve-nál** van. Más kölcsönről nem volt szó.” Ezen tanú a 7. oldalon ugyancsak nyilatkozott, hogy már amikor a tudógondozóban találkoztak, akkor mondta a néhai, hogy nem kapja vissza ezt a pénzt és akkor ki fog helyette fizetni. **1. számú tanú neve** tanú a gépelt jegyzetét a bíróság rendelkezésére bocsátotta (8/T/1), ezen is feltüntetésre került a kölcsön, kintlevőség.

Az alperesek által állított tanúk az ajándékozás tényét támasztották alá. Ennek magyarázatául azt adták, hogy a néhai már szintén elhunyt férjével közös pénz volt ez és a néhai férje rokonainak szándékozta ezt ingyen juttatni. Ezt támasztotta alá a 8. számú jegyzőkönyvben **3. számú tanú neve** a 8. oldaltól. Ezen tanú egy alkalomról számolt be, amikor a néhaival erről az ügyletről beszélt és vele a néhai ezt úgy közölte, hogy „Adtam 7 millió Ft-ot a **I. r. alperes keresztné-nek**.”

Ugyancsak az alperesi álláspontot támasztotta alá **4. számú tanú neve** (8. jkv. 10. oldalától). Ő a néhaitól csak annyit hallott, hogy „A pénz a **I. r. alperes keresztné-nek** jár.” Ezen tanú szintén alperesek hozzátartozója volt.

Alperesek a 8. jkv. 12. oldalán nyilatkoztak, hogy az SZJA bevallásban az ajándékot nem tüntették fel.

5. számú tanú neve (16. jkv. 5. oldal) a kölcsön, illetve ajándékozás tényével kapcsolatban nyilatkozni nem tudott.

A 16. jkv. 6. oldalától nyilatkozott **6. számú tanú neve** tanúként. Ő a néhai és lakótársa közötti június végi beszélgetés fültanúja volt, mely szerint a néhai valakinek adott pénzt, de ezt visszakérni, megmásítani nem akarta (6., 7. oldal). Tanú ugyanakkor nem tudta, hogy ez kinek adott pénz volt, mert az nem hangzott el. Ugyancsak nem hangzott el az összeg sem. Ezen tanú ugyanakkor a 21. jkv. 10. oldal tetején ismételt meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy „Azt is fenntartom, hogy hallottam a pénzről, amit kölcsön adott és nem kéri ezt vissza.”

A meghallgatott **7. számú tanú neve** (21. jkv. 6. oldaltól) a pénzügyekről nyilatkozni nem tudott.

8. számú tanú neve, az I. r. felperes leánygyermeké úgy nyilatkozott (21. jkv. 7. oldaltól), hogy a kölcsönről csak az I. r. felperes elbeszéléséből tud.

Özv. **3. számú tanú neve** (21. jkv. 11. oldaltól) elmondta, hogy a néhai mondta neki, hogy adott 7 millió Ft-ot a I. r. **alperes keresztneve**-éknak, alpereséknek. Ennek okaként azt adta elő, hogy „Az a pénz nem csak az enyém, hanem a **egyéb érdekelt férjének keresztneve**-é is.” Kérdésre ugyanakkor úgy nyilatkozott, hogy tanúnak úgy tűnt, hogy a férje örökségét adja át az alpereséknek, de kifejezetten ezt neki nem mondta. Azt sem mondta kifejezetten, hogy kölcsön vagy nem kölcsön adta ezt a pénzt, csak annyit tudott biztosan, hogy a **egyéb érdekelt férjének keresztneve**-é is ez a pénz. Végül is ezt úgy pontosította az utolsó bekezdésben, hogy „az biztos, hogy nem kölcsön volt”.

A bíróság az ellentétes tanúvallomások, valamint az iratok mérlegelésével állapította meg, hogy a néhai **egyéb érdekelt neve** és I. r. alperes, illetve alperesek között létrejött ügylet kölcsön volt. Ennek során a bíróság elsősorban figyelembe vette, hogy a felperesek álláspontját alátámasztották a hagyatéki eljárás iratai, amelyek a Pp. 195.§ (1) bekezdése szerint teljesen bizonyítják a benne foglalt intézkedést vagy határozatot, tovább az okirattal tanúsított adatok és tények valódiságát, úgyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, valamint annak idejét és módját. Az ott szereplő nyilatkozatokat a tanúk szóban is megerősítették tanúvallomásuk során, miszerint kölcsönről volt szó.

Több tanú a kölcsön, illetve ajándékozás tényével kapcsolatban nyilatkozni nem tudott, az alperes álláspontját alátámasztó tanúk részben áttételesen bírtak tudomással erről az ügyletről, illetve csak részinformációkkal rendelkeztek.

Ezen túlmenően a bíróság figyelembe vette azt is, hogy ezen közokiratba foglalt nyilatkozat egy vélelmet alapít meg, ezt az alpereseknek kellett volna megdönteniük. Alperesek az ajándékozás tényét ily módon kétséget kizáróan bizonyítani nem tudták. Mindezt alátámasztja az is, hogy a 2012. évi SZJA bevallásukban ezen ajándékot nem tüntették fel.

Az 523.§ (1) bekezdés szerint kölcsönszerződés alapján a hitelező köteles meghatározott pénzüsszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.

Ezzel kapcsolatban a bíróság megállapítja, hogy a felperesek jogelődje, néhai **egyéb érdekelt neve** a fent rögzítettek szerint megkísérelte a kölcsönadott összeget visszaszerezni, de a megállapodásuk az alperesi ingatlan eladásához kötötte a visszafizetés időpontját.

Így mivel a pénzt a néhai kölcsönadta az alpereséknek, azt a jogutódok részére vissza kell fizetni, az alappal került a hagyatéki tartozások között feltüntetésre. Ezen összeg pedig a szóbeli végrendelet alapján jár a felpereseknek.

A bíróság az egyetemleges kötelezésnek akadályát nem látta, mivel ezt az alperesek sem vitatták és ők házastársak és annak ellenére, hogy a kölcsönt az I. r. alperes részére juttatta a néhai, az az alperesek közös tartozásának tekinthető.

A bíróság a keresetlevélhez mellékelt felszólítólevél megküldésének időpontját tekintette a késedelembeesés időpontjaként, mivel a korábbi, néhai által történt visszakövetelés időpontja nem került tisztázásra. A felperes által kért 2011. márciusi időpont pedig a kölcsönadás időpontja, nyilván nem ekkor vált ez esedékessé, hiszen a felperesi előadás szerint is az ingatlan eladásához kötötték azt. Így a bíróság a rendelkező részben foglalt időponttól eltérően későbbi kezdő dátummal állapította meg a kamatot.

A kamat mértékét a bíróság a Magyar Nemzeti Bank jegybanki alapkamatra vonatkozó rendelkezéseire figyelemmel határozta meg.

Mivel a felperesek pernyertesek, alperesek pedig pervesztesek lettek, így alperesek kötelesek megfizetni részükre a perköltséget a Pp. 78.§ alapján. Ez áll 254.000,- Ft perköltségből, mint ügyvédi munkadíjból. Ezt a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 2.§ (1) bekezdés a.) pontja alapján a megbízási szerződés alapján határozta meg.

Ezen túlmenően az alperesek kötelesek megfizetni a feljegyzett perköltséget, amely a pertárgyérték 6%-a.

Az ítélet ellen fellebbezésnek a Pp. 233.§ (1) bekezdés alapján van helye a rendelkező részben írtak szerint.

Veszprém, 2014. június 25.

dr. Juhász Gergely s.k.
b í r ó

A kiadmány hitelével: